

Mount Everest 03 2024

Expedice, možná bez návratu, začala drážním expresem z Jihu přesně v 18:37 místního času. S vybavením pro výstup na střechu světa dorazily týmy v počtu šesti do základního tábora v Nepálu. Kazilezci, Norgyové, Tatrani, KYS, Cepíni a Mokré nosy.

Své stany rozbili přímo u památníku obětí hory.

Po důkladné zdravotní prohlídce a dokoupení lezeckého náčiní a příslušenství, se vydala vždy část týmu s kyslíkem do 2. výškového tábora na Promperku a ostatní se mezitím postarali o oheň a obživu.

V pozdních nočních hodinách ulehli již všichni k odpočinku připraveni na sobotní náročný výstup na Džomolangu.

Po aklimatizaci v 1. výškovém táboře, už expediční týmy vyrazily vstříc ledopádu Uhumbu (Přední skála). Zde již musely být k přechodu průrv použity dlouhé a nestabilní žebříky, po kterých mohli přejít jen opravdový odvážlivci.

3. výškový tábor byl již pak na dohled nedaleko budhistického chrámu.

Postavit stan, poslat fotozprávu do základního tábora a opět se v této výšce aklimatizovat, bylo při výstupu samozřejmostí. Malá soška bůžků se zprávou uvnitř poradila jak postupovat dále. A sice přes průsmyk Ngome Ya Shetani (Čertův hrádek). Již výstup k průsmyku byl velice náročný, natož pak jeho přechod. Pokud by zde nebyla natažena lana od minulých expedic, bylo by překonání průsmyku zhola nemožné.

Po krátkém odpočinku ve 4. výškovém táboře vede cesta k vrcholu přes ledovou pláň až k takzvanému balkónu. Na mešnickém vrchu bez maček a nesmeků se na pláň nedá ani vystoupat. Musí se projít předem vymezeným koridorem, jinak hrozí pád do strže a dalších propadlin.

Dosažením balkónu tj. výšky 8000 m n.m. se expediční týmy dostaly do zóny smrti, kde nejde již jen o síly na výstup, ale hlavně o čas.

Po určité době v této výšce s řídkým vzduchem se dostaví edém, otok plic a smrt.

Tlakové lahve s kyslíkem, které si nesou horolezci s sebou, jsou nezbytnou nutností. Mají je jen však asi na dvě hodiny. Za tento čas musí zvládnout oněch zbylých 849 metrů k samotnému vrcholu a zpět pod hranici 8000 m n.m. Závod s časem a posledními zbytky sil začíná.

Nejnáročnější část tohoto výstupu není ledovcové jezero, ale Hillaryho výšvih, nebezpečný úsek těsně před vrcholem. Mezi horolezci panují již smíšené pocity, strachu o život, vyčerpání, nedostatku kyslíku, ale také radosti, že k vysněnému bodu je to už jen kousek.

„Dokázali jste to, stojíte na střeše světa ve výšce 8849 m n.m.“ zaznělo z vysílačky.

Čas na sestup se i s blížící sněhovou bouří rychle krátí, „Proveďte ho urychleně a bezpečně východní stezkou, tam se setkáte se šerpou Vošávem“.

„Bouře nás zastihla ještě v zóně smrti, nebylo na krok vidět. Nebýt pomocných zvuků od šerpy, tak se z ní živí nedostaneme“. Tak zněla slova prvních navrátivších z Everestu.

Myslím, že vítězové nakonec byli všichni, kdo se ve zdraví z vrcholu světa vrátili.

Také oufáme že všechny bolesti těla i duše po výstupu na Čumulangmu už překonali a v duších zbyly jen intenzivní zážitky, které si můžete připomenout ve fotogalerii a také na instáči.

Těšíme se na další akci, sestup na dno oceánu za rok pro všechny o+o+o.

Váš realizační tým!

Dušánek zvaný Lulán aneb MegaLul

